

Chcę pójść do szkoły

Odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania

Małgorzata Rożyńska

stacja
rodzic

Chcę pójść do szkoły

Rodzicu, dzięki naszej lekcji zdobędziesz wiedzę i umiejętności potrzebne do skutecznego stymulowania dziecka w rozwoju, aby z odwagą przekroczyło próg szkoły, lepiej się w niej czuło od pierwszych dni nauki oraz uczyło się z sukcesem.

Wiem, jak mądrze bawić się z dzieckiem i skutecznie je stymulować, aby było dobrze przygotowane do szkoły.

Marcin U.
(tata 6-letniego Ignasia)

Nie mogę się doczekać, żeby pójść do szkoły!

Wiem, jak bawić się z dzieckiem, by rozwijać jego mocne i słabsze strony!

Magdalena M.
(mama 6,5-letniej Tosi)

Chcę pójść do szkoły

Mikołaj Z.
(tata 6,5-letnich bliźniąt,
Adama i Ewy)

Umiem rozwijać
u dzieci motywację
do nauki.

Danuta H.
(mama 7-letniej Arlety)

Potrafię
przygotować
dziecko do szkoły!

Chcę pójść do szkoły

Wiem, co robić, aby dziecko z radością przekroczyło próg szkoły we wrześniu i dobrze się w niej czuło, a także szybko zaaklimatyzowało.

Marianna K.
(mama 6-latki Malwiny)

Lubię, gdy mama bawi się ze mną w gry!

Sylwia L.
(mama 7-letniego Hubercika)

Chcę pójść do szkoły

STUDIUJEMY

Ekspert Stacji Rodzic

Witam serdecznie wszystkich Rodziców przyszłych pierwszaków zgromadzonych przed ekranem komputera! Niedługo, po wakacjach, Wasze pociechy pójdą do klasy I i zostaną uczniami. Zapewne wiele już potrafią, ale powinniście wiedzieć, że razem z Wami mogą się jeszcze lepiej przygotować do tego niezwykle ważnego momentu. Dlatego podczas dzisiejszego spotkania zapraszam Was zarówno do zadawania pytań, na które postaram się odpowiedzieć i przybliżyć dane zagadnienie, jak i do dzielenia się swoimi „troskami” albo też pomysłami i „dobrymi radami”, w których Wy jako rodzice czujecie się kompetentni, prowadząc Wasze dziecko po wiedzę i umiejętności. Ale najpierw przedstawcie się, proszę ☺.

Dzień dobry, nazywam się Magdalena M. Jestem mamą Tosi, która ma 6 i pół roku.

A tu Mikołaj Z., tata Adama i Ewy, bliźnięt, także w wieku 6,5 roku.

Danuta H., mama siedmioletniej Arlety się kłania :-)

Witam, tutaj Marcin U., tata Ignasia, który właśnie skończył 6 lat.

Cześć, nazywam się Marianna K. Moja córeczka Malwina kilka dni temu także świętowała szóste urodziny.

A tu Sylwia L., szczęśliwa mama Hubercika (7 lat).

Chcę pójść do szkoły

Ekspert Stacji Rodzic

Dziękuję! Miło mi Was poznać! A zatem ruszajmy ze Stacji Rodzic... Na początek powinniście wiedzieć, że niemal każde dziecko jest zaintrygowane tym, co nowe. Dlatego jestem przekonana, że większość dzieci rozpoczynających we wrześniu edukację w szkole wykazuje otwartość i zaciekawienie tym, co je czeka. Jednak to, czy każde polubi szkołę i będzie się w niej dobrze czuć, a także czy będzie prawidłowo funkcjonowało w środowisku szkolnym, zależy od wielu czynników, a także od Was, Rodzice (m.in. od Waszego nastawienia, Waszych emocji). Czy zgadzacie się ze mną? Proszę o pytania i problemy. Dzielite się tym wszystkim, co Was napawa radością lub niepokoi.

Marcin U.

Obserwuję, że współczesne szkoły są dość zatłoczone i hałaśliwe. Jak mogę pomóc mojemu dziecku, podatnemu na bodźce płynące z otoczenia, oswoić się z tym, aby potrafiło lepiej skupiać się na zadaniach?

Ekspert Stacji Rodzic

W klasie I dziecko będzie przyswajać treści programowe w sposób wielozmysłowy. Między innymi do tego celu niezbędne są sprawnie funkcjonujące zmysły. Ich zaangażowanie w proces nauczania umożliwia dziecku zarówno poznanie własnych potrzeb, jak i lepsze skupianie się na zadaniach. Ponadto dowiaduje się ono, które doznania zmysłowe są dla niego przyjemne, obojętne albo przykre, a które je rozpraszają. Warto, abyście zaobserwowali, który zmysł jest dla dziecka najistotniejszy i dlatego chętnie go wykorzystuje w czasie uczenia się (eksploracji otoczenia), a z którego nie lubi korzystać. To bardzo ważna informacja dla każdego rodzica. Nadwrażliwość lub też niewystarczająca wrażliwość zmysłowa jest często przeszkodą w przystosowaniu się do warunków szkolnych oraz nabywaniu nowych umiejętności. W naszej lekcji zaproponujemy zabawy, które będą dotyczyły stymulacji zmysłowej. Zatem dzieci będą miały okazję oswajać się z różnymi bodźcami, aby w rezultacie lepiej skupiać się na zadaniach.

Chcę pójść do szkoły

Marianna K.

Wiem, że w przedszkolu niektóre dzieci mogą mieć więcej czasu na wykonywanie zadań, szczególnie wtedy, gdy częściej się rozpraszają i mają mniejszą zdolność skupiania się. Zastanawiam się, jakie są możliwości skupiania się na zadaniach przez 6-letnie dzieci i jak rozwijać tę umiejętność.

Ekspert Stacji Rodzic

Zanim wyjaśnię Wam tę kwestię, odpowiedzcie sobie jeszcze na pytanie, czy Wasze dziecko doprowadza różne czynności (np. lepienie z plasteliny, rysowanie) do końca, bo jest zainteresowane rezultatem końcowym.

Czasem właśnie w tym tkwi przyczyna nieskupiania się na zadaniach – brak zainteresowania tym, co dziecko ma wykonać. Zazwyczaj bowiem dzieci dłużej skupiają się na tym, co je szczególnie interesuje, pasjonuje i zachwyca. Dziecko 6-letnie powinno już pracować w skupieniu przez około 20–30 minut, a 7-letnie – nawet więcej niż pół godziny. Pierwszak powinien dać radę samemu kierować uwagą dowolną. Ta umiejętność ułatwi mu zajmowanie się także tymi zadaniami, które są dla niego mniej interesujące i nie przykuwają mimowolnie jego uwagi. Dziecko powinno również umieć utrzymać uwagę, gdy nauczyciel czy rodzic kieruje do niego polecenia – to znaczy powinno być zdolne do zwrócenia uwagi na czynność (zadanie) proponowaną przez dorosłego, nawet jeśli wiąże się to z koniecznością zaprzestania zabawy.

Marianna K.

Dużo się mówi o tym, że dzieci 6-letnie są mniej dojrzałe emocjonalnie od 7-letnich. Jakimi zdolnościami społecznymi i emocjonalnymi powinno wykazywać się dziecko, aby dobrze funkcjonowało w szkole w grupie rówieśniczej?

Chcę pójść do szkoły

Ekspert Stacji Rodzic

Z pewnością można stwierdzić, że istnieje ścisła zależność między pomyślnym startem szkolnym a rozwojem emocjonalno-społecznym dziecka. O dojrzałości emocjonalnej mówimy wtedy, gdy dziecko cechuje pewna równowaga psychiczna, gdy siła jego reakcji jest adekwatna do działającego bodźca. Dziecko, które nie posiada takiej równowagi, z błahego powodu płacze, a nawet może być drażliwe i lękliwe. Niekiedy też reaguje napięciem, irytacją i złością, bywa także agresywne. Osiągnięcie dojrzałości emocjonalnej pozwala dziecku przeżywać takie emocje, jak radość, życzliwość i przyjaźń, oraz reagować w sposób adekwatny do sytuacji. Natomiast o dojrzałości społecznej powiemy, jeśli dziecko nabyło umiejętności zachowania się zgodnie ze społecznymi oczekiwaniami, jeżeli przestrzega ustalonych zasad życia w grupie. Oto infografika dotycząca oczekiwanych kompetencji społeczno-emocjonalnych dziecka rozpoczynającego edukację szkolną.

Oczekiwane kompetencje społeczno-emocjonalne dziecka rozpoczynającego naukę w klasie I

Panuje nad emocjami, zwłaszcza nad złością.

Opowiada o swoich przeżyciach i umie w prosty sposób określać swoje potrzeby emocjonalne, np. mówi, że było smutne, bo...; złościło się z powodu...; bało się, bo...

Potrafi rozstać się z rodzicem bez nadmiernego napięcia emocjonalnego.

Chętnie bawi się z rówieśnikami, dostrzegając potrzeby własne oraz innych, np. zgodnie bawi się klockami, dzieląc się nimi z innymi.

Z łatwością dostosowuje się do poleceń osób dorosłych, np. wykonuje zadanie poleczone przez nauczyciela bez buntowania się, obrażania czy strachu.

Jest krytyczne wobec swoich poczynań i wie, co jest dobre, a co niebezpieczne (np. gdy podczas biegania potrąci kolegę, to go przeprasza; nie wraca samo ze szkoły do domu, bo wie, że to niebezpieczne).

Rozumie znaczenie obowiązku i uczy się brać odpowiedzialność za siebie (np. wstaje rano do przedszkola bez większych oporów, bo rozumie, że powinno tam pójść).

Uświadamia sobie, że jest częścią grupy rówieśniczej i wie, że powinno dbać o siebie, ale również zwracać uwagę na innych.

Rozumie podstawowe zasady i normy społeczne oraz umie się do nich dostosować, np. bez oporu respektuje zasady ustalone przez wychowawcę i grupę.

Podczas wykonywania pracy plastycznej pożycza innym dzieciom kredki; dzieli się kanapką, kiedy ktoś jest głodny; pilnuje siebie i innych podczas wycieczki grupowej.

Chcę pójść do szkoły

Danuta H.

A w jaki sposób można oswoić dziecko z faktem pójścia do szkoły i zachęcić do większego wysiłku, do pracy?

Ekspert Stacji Rodzic

Najprostszym sposobem na oswojenie dziecka z tym, że pójdzie do szkoły, jest zabawa. Pamiętajcie – powinno ono traktować pójście do szkoły jako coś naturalnego. Takie podejście pomaga mu w osiągnięciu poczucia obowiązku i odpowiedzialności za siebie (np. nie ma ochoty, ale wykonuje zadania, bo wie, że to jego obowiązek). Dziecko dobrze zmotywowane do nauki (obowiązków) nie zniechęca się zbyt szybko, gdy napotyka trudności, a wykazujące się dojrzałością motywacyjną lubi poznawać otaczający je świat w sposób dociekliwy (zadając dużo pytań) – w przeciwieństwie do dziecka niedojrzałego, które interesuje się okazjonalnie i krótko nowymi treściami.

Marianna K.

A czy dziecko 6-letnie powinno się wykazywać zdolnością do porównywania siebie z innymi?

Ekspert Stacji Rodzic

Tak, ta zdolność jest podstawą kształtowania się samooceny i stanowi jeden z głównych czynników motywacyjnych w życiu człowieka.

Marianna K.

Oto moja propozycja na oswojenie dziecka z faktem pójścia do szkoły: zaproście je do zabawy w szkołę. Podzielcie się rolami. Przekażcie mu jak najwięcej pozytywnych informacji, nie straszcie go szkołą. Zaproponujcie dziecku poukładanie przyborów szkolnych w odpowiednim miejscu i ćwiczcie pakowanie do plecaczka książek i piórnika.

Chcę pójść do szkoły

Ekspert Stacji Rodzic

Doskonały pomysł! A ponadto warto wdrażać dziecko do takich sytuacji, jak:

- rozumienie konieczności wykonywania zadań i konsekwencji, które poniesiemy, gdy czegoś nie zrobimy (np. co się stanie, gdy rodzic nie zrobi rano śniadania albo gdy dziecko nie spakuje piórnika do plecaka);
- wytrwałe dążenie do zakończenia rozpoczętego zadania (np. mimo niechęci spowodowanej zmęczeniem, dziecko dalej jedzie na rowerku i wraca do domu o własnych siłach lub układa puzzle do momentu, aż obrazek jest skończony);
- wywiązywanie się systematycznie ze swoich drobnych obowiązków domowych (np. dziecko sprząta zabawki i pomaga w nakrywaniu do stołu).

Mikołaj Z.

To fakt... Ja też od najmłodszych lat zachęcam moje pociechy do sprzątanía zabawek☺. Bo mogą trafić do „pudełka zamkniętego na 7 kluczyków”. A jakie zdolności i umiejętności warto ćwiczyć z dziećmi 7-letnimi, aby jeszcze lepiej przygotować je do szkoły?

Danuta H.

Mikołaju, pamiętaj – dziecko wchodzące w progi szkoły powinno się wykazać dobrą sprawnością ruchową całego ciała... Wraz z moją Arletą próbujemy różnych sportów w ciągu roku. Mała uczy się jeździć na rowerze i łyżwach oraz pływać. Jest przeszczęśliwa.

Ekspert Stacji Rodzic

Tak, to prawda. Rozwój fizyczny i motoryczny odgrywa w nauce niebagatelne znaczenie. Dzieci powinny swobodnie biegać, skakać, wspinać się na drabinki, a także rzucać i łapać piłkę. Niezwykle istotna jest zdolność utrzymywania równowagi ciała, koordynacja ruchów kończyn podczas chodzenia, biegania, skakania, jeżdżenia na rowerze i na hulajnodze oraz dobra sprawność ruchowa rąk, która jest niezbędna podczas samoobsługi, ale przede wszystkim podczas rysowania i pisanía.

Chcę pójść do szkoły

Danuta H.

Dziecko powinno być samodzielne w zakresie czynności samoobsługowych, takich jak ubieranie się, jedzenie czy posługiwanie się prostymi urządzeniami i przyborami. Widziałam w przedszkolu mnóstwo dzieci oczekujących pomocy rodziców w pakowaniu swoich rzeczy... Nie warto malców wyręczać, bo w szkole „pogubią” rzeczy i nie będą zdążyć z przebraniem się na zajęcia ruchowe...

Ekspert Stacji Rodzic

Warto też wiedzieć, że kształtowanie umiejętności grafomotorycznych, niezbędnych do nauki pisania, odbywa się na długo przed pójściem dziecka do szkoły. Jest to długotrwały proces – dziecko musi mieć wystarczająco dużo doświadczeń różnego typu. Dlatego istotne jest mobilizowanie go do podejmowania rozmaitych zadań związanych z czynnościami samoobsługowymi dającymi podstawę do kształtowania umiejętności pisania.

Marcin U.

Czy dziecko leworęczne będzie potrzebowało pomocy w nauce pisania? Jeśli tak, to proszę wyjaśnić, dlaczego i w jakim zakresie.

Ekspert Stacji Rodzic

Pomoc w przygotowaniu do nauki szkolnej jest szczególnie potrzebna dzieciom leworęcznym, ponieważ czeka je dopasowanie się do życia w „praworęcznej cywilizacji”, a więc do świata, w którym niemal wszystkie przedmioty zaprojektowane zostały dla osób praworęcznych. Również pismo – krój liter, sposób ich łączenia – są dostosowane do osób piszących prawą ręką. Dzieci piszące ręką lewą napotykać na różne bariery, które muszą pokonać. Opanowanie przez nie umiejętności pisania jest dość trudne, gdyż naturalne dla nich jest pisanie od strony prawej do lewej. Tendencję tę można obserwować u wielu przedszkolaków w momencie podjęcia pierwszych prób rysowania szlaczków czy pisania liter. Czasem w początkowym okresie nauki szkolnej pojawia się też pismo zwierciadlane (zapis liter lub wyrazów od strony prawej do lewej). Trudności te zazwyczaj ustępują w klasie I, gdy dziecko osiąga dojrzałość w zakresie orientacji przestrzennej i nabywa właściwe nawyki ruchowe związane z pismem.

Chcę pójść do szkoły

Marcin U.

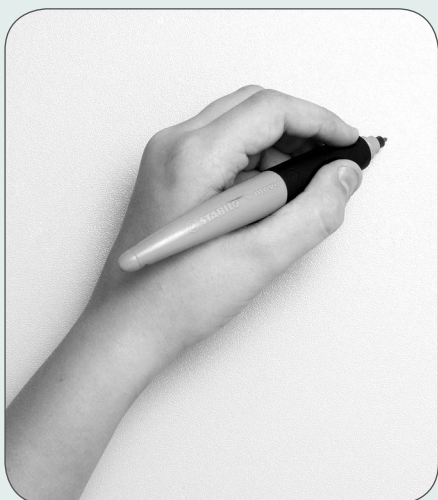
Na co należy zwrócić uwagę, gdy przygotowujemy dziecko leworęczne do pisania?

Ekspert Stacji Rodzic

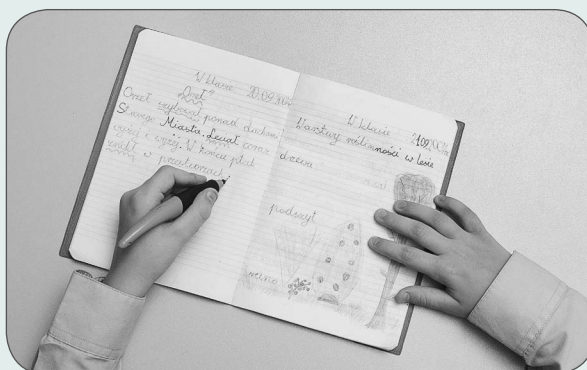
Proszę popatrzeć na zdjęcia. Po pierwsze, należy zadbać o właściwe ułożenie kartki podczas kreślenia szlaczków. Dotyczy to także położenia zeszytu podczas pisania. Kartka (zeszyt) powinna być ułożona na stole ukośnie (lewy górny róg wyżej) i przesunięta lekko na lewo od osi ciała dziecka. Po drugie, należy poprawnie (prosto) ułożyć rękę (nie wyginać jej w nadgarstku), aby podczas rysowania szlaczków czy pisania wyrazów nie zasłaniała napisanego tekstu ani nie zamazywała go. Pamiętajmy: jeśli dziecko nie uzyska właściwych wskazówek, jak pisać lewą ręką, samo poszuka najbardziej dogodnego sposobu. W takiej sytuacji dzieci często przyswajają błędne nawyki ruchowe, wyrażające się w niewłaściwym ułożeniu ręki i zeszytu. Najczęściej wyginają rękę w nadgarstku, odchylając dłoń ku górze. Niewłaściwy układ ręki wywołuje silne napięcie mięśniowe, ręka szybko się męczy, boli, ma ograniczony zakres ruchów. Opisane trudności wpływają na poziom graficzny pisma. Dodatkowym problemem jest tempo pisania. Dzieci leworęczne często piszą wolniej od rówieśników, nie nadążając za klasą. Mogą temu towarzyszyć przykre emocje. Nietrudno przewidzieć dalsze konsekwencje: dziecko traci wiarę we własne siły i możliwości.

Prawidłowa pozycja dziecka leworęcznego podczas pisania

Sposób trzymania narzędzia do pisania przez dziecko leworęczne

Prawidłowe ułożenie rąk dziecka leworęcznego podczas pisania

Chcę pójść do szkoły

Marcin U.

W jaki sposób mogę pomóc mojemu leworęcznemu dziecku?

Ekspert Stacji Rodzic

Dziękuję za to pytanie. Nie wystarczy bowiem pozwolić dziecku pisać lewą ręką. Niezbędne jest udzielenie mu wsparcia. Dziecko powinno wykonywać systematycznie ćwiczenia przygotowujące do pisania, a także usprawniać ruchowo lewą rękę. Należy utrzymywać nawyki związane z pisaniem – kreślenie linii pionowych z góry w dół oraz poziomych od lewej do prawej strony, a także okręgów (niezgodnie z ruchem wskazówek zegara).

Marianna K.

Moja córka pomaga mi w kuchni. Malwina świetnie wałkuje ciasto, wycina kółka i skleja pierożki... Tak więc rączki ma dość sprawne, ale niepoprawnie trzyma kredki i ołówki...

Ekspert Stacji Rodzic

Dla dzieci, które źle trzymają ołówki, zalecane są nasadki lub kredki i ołówki trójścienne (grube) albo też ołówki (długopisy) typu „yopen”. Używanie nasadki podczas rysowania i pisania umożliwia skorygowanie nieprawidłowego chwytu. Jest to użyteczne również w przypadku, gdy dziecko trzyma palce zbyt blisko kartki, na której pisze, i tym samym zasłania sobie pole widzenia i uniemożliwia kontrolowanie poprawności pisanego tekstu.

Magdalena M.

A moja Tosia ma wadę wymowy. I tym się nieco martwię. Czy to będzie jej komplikować naukę?

Chcę pójść do szkoły

Ekspert Stacji Rodzic

Wiek przedszkolny jest czasem intensywnego rozwoju języka. Dziecko 6-letnie powinno posiadać umiejętność swobodnego i zrozumiałego dla otoczenia wypowiadania się pełnymi zdaniami, wyrażania prośb, życzeń, własnych sądów i ocen oraz formułowania pytań. Dziecko powinno umieć sprawnie opowiadać. Sześciolatek powinien wykazywać się odpowiednio dużym zasobem słownictwa, by stosować się do poleceń i komunikatów innych osób oraz rozumieć czytane mu teksty. W tym wieku powinien już prawidłowo artykułować wszystkie głoski. Również głoska [r] powinna być już wymawiana (pojawia się w wieku 5–6 lat). Dziecko 6-letnie powinno poradzić sobie z wymową słów, w których występują grupy spółgłoskowe (np. krowa, traktor, kołdra, latarka). Wady wymowy (zwłaszcza te bardziej złożone) mogą zakłócać kontakt z rówieśnikami i bywają przyczyną kłopotów w komunikowaniu się również w relacjach z dorosłymi. Jeśli długo się utrzymują, mogą niekiedy przekładać się na trudności w pisaniu. Dlatego im szybciej zaczniemy terapię logopedyczną, tym lepiej. Zachęcam do kontaktu z logopedą.

Danuta H.

Ja również zachęcam do systematycznych ćwiczeń pod opieką specjalisty oraz codziennego utrwalania wywoływanych głosek w domu, bo to znacznie przyspieszy efekty terapii.

Sylwia L.

Mnie interesuje zagadnienie pamięci... Chciałabym wiedzieć, jak ją rozwijać.

Ekspert Stacji Rodzic

W wieku przedszkolnym znacząco wzrasta pojemność pamięci. Dziecko 6-letnie powinno wykazywać się już dobrą pamięcią i starać się stosować takie strategie jak powtarzanie i organizowanie materiału. Należy wiedzieć, że pamięć jest ściśle związana z koncentracją uwagi. Jeśli dziecko w danej chwili (sytuacji) nie zwróci uwagi na konkretny materiał, wówczas nie zostanie on zapamiętany. Pamięć rządzi się swoimi prawami: dziecko zapamięta to, co jest interesujące, kilkakrotnie powtórzone, zrozumiałe, nasycone emocjami oraz poparte samodzielnym doświadczeniem. Oto kilka pomysłów na ćwiczenie pamięci:

Chcę pójść do szkoły

- ucz dziecko wierszyków, rymowanek lub piosenek przez częste ich powtarzanie;
- zwracaj uwagę na to, aby dziecko uważnie słuchało tego, co mówisz, i pamiętało twoje polecenia;
- zachęcaj dziecko do orientowania się w najbliższym otoczeniu, w którym żyje, aby wiedziało, jak się nazywa, ile ma lat, gdzie mieszka, jak dojechać/dojść do szkoły, sklepu itp.;
- zachęcaj dziecko do opowiadania o obejrzanym filmie lub przeczytanej mu bajeczce.

Marianna K.

Czy dziecko rozpoczynające naukę w szkole powinno znać cały alfabet? Czy to przyspieszy naukę czytania i pisania?

Danuta H.

Tym proszę się nie martwić. Wiele dzieci przychodzących do szkoły nie zna alfabetu.

Ekspert Stacji Rodzic

Warto wiedzieć, że w okresie przedszkolnym wzrasta u dzieci wrażliwość słuchowa oraz rozwijają się zdolności słuchowo-językowe. Dzięki dostrzeganiu różnic pomiędzy dźwiękami dzieci potrafią rozpoznawać i słuchowo rozróżniać dźwięki mowy i słowa. Umiejętności te stanowią podstawę do opanowania czytania i pisania. Zależy to w dużej mierze również od rozwoju percepcji wzrokowej. W wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym (między 3,5 a 7,5 rokiem życia) następuje najintensywniejszy jej rozwój. Dziecko 6-letnie powinno rozpoznawać i odwzorowywać kilka kształtów geometrycznych i liter. W naszym materiale przedstawimy zabawy, które będą wspierać dziecko w nabywaniu i doskonaleniu umiejętności czytania i pisania. Między innymi będziecie utrwalali litery, aby dziecko było lepiej przygotowane do nauki.

Chcę pójść do szkoły

Mikołaj Z.

Wiem, że ruch i działanie umożliwia dziecku w wieku przedszkolnym poznanie przestrzeni. Mój syn i moja córka już jako dzieci 4-letnie potrafili sprawnie stosować określenia: „góra”, „dół”, „obok”. Co powinien w tym zakresie umieć 6-latek, a co 7-latek?

Ekspert Stacji Rodzic

Sześcioletek powinien wykazywać orientację w relacjach przestrzennych i stosować określenia: „nad”, „pod”, „przed”, „za”, „pomiedzy”. Dziecko 6-letnie powinno już umieć wskazać lewą i prawą rękę, czyli orientować się w lewej i prawej stronie schematu ciała. Siedmiolatek bez trudu powinien się orientować również w kierunkach, na przykład na polecenie spojrzeć w lewo bądź określić, po której stronie leży piłka (np. „Piłka leży po mojej prawej stronie”).

Sylwia L.

A w czym się przejawia dojrzałość do uczenia się matematyki?

Ekspert Stacji Rodzic

Dojrzałość do uczenia się matematyki obejmuje zdolność i gotowość do liczenia, operacyjne rozumowanie na poziomie konkretnym, a także posługiwanie się cyframi i znakami. Warto wiedzieć, że pod koniec wieku przedszkolnego dziecko jest zdolne do kierowania swoją uwagą, planowania oraz rozumowania logicznego i matematycznego. Uczenie się matematyki ma ścisły związek z myśleniem. Myślenie 6-lątka powinno cechować się możliwością operowania informacjami tak, by możliwe było rozumienie prostych pojęć, zasad, reguł oraz prawidłowości. Dziecko w tym wieku powinno być zdolne do wnioskowania przyczynowo-skutkowego, a także do klasyfikowania obiektów.

Chcę pójść do szkoły

Marcin U.

O czym powinniśmy jako rodzice jeszcze wiedzieć i pamiętać, zanim dziecko pójdzie do szkoły?

Ekspert Stacji Rodzic

Moim zdaniem istotny wpływ na funkcjonowanie dziecka w szkole ma jego rozwój fizyczny i stan zdrowia. Pierwszoklasista powinien wykazywać się odpornością na zmęczenie i dysponować odpowiednio dużą wytrzymałością i zdolnością do podejmowania większego wysiłku. Pamiętajcie, że dziecko o słabszej kondycji fizycznej i chorowite ma mniejszą wydolność, szybciej się męczy i nuży. Może się to przełożyć na trudności z rannym wstawaniem do szkoły i z zasypianiem, a w konsekwencji także na opuszczanie zajęć szkolnych. Ważna jest również odpowiednia budowa ciała. Dziecko o wątej posturze lub słabszej masie mięśniowej może mieć kłopot nie tylko z noszeniem swojego plecaka, lecz także z utrzymywaniem odpowiedniej postawy ciała podczas stania, biegania, chodzenia, siedzenia przy stoliku oraz trzymania przyboru pisarskiego.

Magdalena M.

Jeśli dziecko ma 6,5 roku, a nadal nie potrafi kilku rzeczy, co trzeba koniecznie zrobić, aby problemy się nie pogłębiły?

Ekspert Stacji Rodzic

To zależy od zauważanego problemu (trudności). Z pewnością warto skontaktować się ze specjalistami zatrudnionymi w szkole (terapeutą pedagogicznym, logopedą lub psychologiem) lub pracującymi w poradni psychologiczno-pedagogicznej, a także być może z lekarzem. Rozwój Waszego dziecka może potrzebować dodatkowej analizy. Nie oznacza to, że dziecko nie może czy nie powinno być w szkole, lecz że potrzebuje dodatkowego wsparcia w pokonaniu trudności i w odniesieniu sukcesu. Pamiętajcie, że dziecko „nie wyrasta” z problemu – wyrosnąć może tylko z ubranka. Niezwykle istotne jest celowe wspieranie dziecka, aby proces rozwojowy przebiegał jak najbardziej harmonijnie. Żaden z obszarów rozwojowych nie powinien być zaniedbany ani pominięty. Dlatego bawcie się z dzieckiem, ale świadomie i mądrze! W ten sposób z pewnością pomożecie mu zdobywać umiejętności w zakresie kompetencji koniecznych do rozpoczęcia nauki szkolnej.

Chcę pójść do szkoły

Ekspert Stacji Rodzic

Dziękuję Wam za udział w niezwykle interesującej rozmowie i zachęcam do zapoznania się z częścią „Działamy”, gdzie znajdziecie Państwo mnóstwo pomysłów na zabawę z dzieckiem, by jeszcze lepiej przygotować je do szkoły!

Magdalena M.

Szkoda, że to koniec... Do zobaczenia!

Mikołaj Z.

Dziękuję!!!

Danuta H.

Do zobaczenia i usłyszenia!

Marcin U.

Pozdrawiam wszystkich ☺

Marianna K.

Dziękuję. Już nie mogę się doczekać dalszego ciągu...

Sylwia L.

Do usłyszenia ☺

Chcę pójść do szkoły

BIBLIOGRAFIA

LITERATURA PODSTAWOWA:

Dla rodziców dzieci w wieku przedszkolnym,
jeśli chcą wiedzieć nieco więcej

- Bogdanowicz M., Adryjanek A., Rożyńska M., *Uczeń z dysleksją w domu*, Gdynia 2007.
- Faber A., Mazlish E., *Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały. Jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły*, Poznań 1993.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Dziecięca matematyka. Książka dla rodziców i nauczycieli*, Warszawa 2007.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Wspomaganie rozwoju umysłowego czterolatków i pięciolatków. Książka dla rodziców, terapeutów i nauczycieli przedszkola*, Warszawa 2004.
- Spock B., *Rodzicom o dzieciach*, Poznań 1998.

Dla dziecka i rodzica

- Bogdanowicz M., *Przytulanki, czyli wierszyki na dziecięce masażyki*, Gdańsk 2008.
- Bogdanowicz M., Rożyńska M., *Lew-a ręka rysuje i pisze*, Gdańsk 2003.
- Buscaglia L., *Jesień liścia Jasia. Opowieść o życiu dla małych i dużych*, Gdańsk 2014.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Wspomaganie rozwoju umysłowego czterolatków i pięciolatków. Pakiet pomocy*, Warszawa 2004.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Radość i wyspa Hop-Siup*, Sopot 2014.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Smutek i zakłęte miasto*, Sopot 2014.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Wstyd i latający śpiwór*, Sopot 2015.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Zazdrość i wyścig żółwi*, Sopot 2015.
- Kołyszko W., Tomaszewska J., *Złość i smok Lubomił*, Sopot 2014.
- Molicka M., *Bajki terapeutyczne*, Poznań 1999.
- Rożyńska M., Mańkowska I., *Księga bajek terapeutycznych z serii „ORTOGRAFFI-TI z Bratkiem”*, Gdynia 2010, 2011, 2012.

Chcę pójść do szkoły

- Rożyńska M., Mańkowska I., *Czytam z Bratkiem. Trening czytania dla uczniów klas I–III szkoły podstawowej*, Gdynia 2014.
- Vogel M. von, *Czy czujesz lekki powiew wiatru? Opowiadania i zabawy, które podobają się dzieciom i uwrażliwiają ich zmysły*, Kielce 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1991.
- Bogdanowicz M., *Ryzyko dysleksji, dysortografii i dysgrafii. Skala Ryzyka Dysleksji wraz z normami dla klas I i II*, Gdańsk 2011.
- Bogdanowicz M., Adryjanek A., Rożyńska M., *Uczeń z dysleksją w domu. Poradnik nie tylko dla rodziców*, Gdynia 2007.
- Bogdanowicz M., Kalka D., Sajewicz-Radtke U., Sajewicz-Radtke M.B., *Bateria metod oceny rozwoju psychofizycznego dzieci pięcioletnich i sześcioletnich – wersja skrócona. Bateria -5/6S*, Gdańsk 2011.
- Cieszyńska J., Korendo M., *Wczesna interwencja terapeutyczna*, Kraków 2008.
- Czabaj R., Mańkowska I., Rożyńska M., Tryzno E., *Gotowość szkolna. Zestaw ćwiczeń do wspomagania procesu diagnozy gotowości szkolnej oraz stymulacji funkcji percepcyjno-motorycznych i umiejętności matematycznych. Przewodnik metodyczny z instrukcją instalacji*, Gdańsk 2009.
- Dryden G., Vos J., *Rewolucja w uczeniu*, Poznań 2000.
- Gruszczyk-Kolczyńska E., Zielińska E., *Wspomaganie dzieci w rozwoju do skupiania uwagi i zapamiętywania. Uwarunkowania psychologiczne i pedagogiczne, programy i metodyka*, Warszawa 2005.
- Hurlock E., *Rozwój dziecka*, Warszawa 1985.
- Koźniewska E. (red.), *Skala Gotowości Szkolnej*, Warszawa 2006.
- Maas V.F., *Uczenie się przez zmysły*, Warszawa 1998.
- Mańkowska I., Rożyńska M., *Program Ortografii z Bratkiem*, Gdynia 2010, 2011, 2012.
- Mańkowska I., Rożyńska M., *Warsztat specjalisty terapii pedagogicznej*, Gdynia 2012.
- Maurer A. (red.), *Zabawy rymami. Kształtowanie świadomości fonologicznej u dzieci przedszkolnych. Ćwiczenia ułatwiające opanowanie sztuki czytania i pisanie*, Kraków 1997.
- Moroz H., *Rozwijanie pojęć matematycznych u dzieci w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1982.
- Skura M., Lisicki M., *Na progu. Ile w dziecku ucznia, a w nauczycielu mistrza? O co chodzi w pierwszej klasie?*, Warszawa 2014.

Chcę pójść do szkoły